

rozhovor

s maturantkou Kristinou Bobkovou

VENDULA VACULOVÁ
A PAVLÍNA ČAŇOVÁ

Mohla byste se nám nějak představit?

Dobrý den, já jsem Kristina Bobková. Je mi 18 let, mám čtyři mladší sourozence. Už od jedenácti let jsem hrála takovou mateřskou figuru. Moc ráda čtu, mluvím plynule třemi jazyky: anglicky, česky a slovensky. Učím se francouzsky, kdysi jsem uměla španělsky a pak jen střípky hebrejštiny, arabštiny a japonštiny.

Bylo náročné studovat dvě školy zároveň?

Ano, záleží na tom, jak si rozvrhnete čas. Já jsem měla období, kdy jsem si školu rozdělovala tak, že jsem pět dní v kuse studovala tu školu, kterou jsem studovala naživo, a vždy jsem si nechávala jen víkend na Březovou. Nebylo to vyvážené rozdělení času, není to ideální a vzniká z toho strašně moc stresu.

Máte nějaké koníčky?

Tak ráda vařím a peču, když už tak spíš to sladké, třeba muffiny nebo brownies. Jinak strašně ráda čtu, vzhledem k tomu, že se mi ta láska ke čtení prohloubila právě až v té Anglii, takže nejradši čtu právě anglicky. Z autorů, které mám nejraději tak třeba Patrick Rothfuss, který napsal Jméno větru. V Jeruzalémě, tak tam jsme měli vlastně jednu skvělou paní knihovnici, která mě k tomu čtení přivedla, díky ní jsme si tam založili takový kroužek studentských knihovníků, což bylo skvělé. Měli jsme tam na starost celý knihovnický systém a vedli jsme tam knihovnu.

Proč jste se rozhodla studovat právě zde?

Tahle škola je hodně vyhledávaná právě diplomaty a sportovci, respektive dětmi, právě proto, že tyhle profese (a samozřejmě i jiné) velmi často cestují a nejsou na jednom místě a nemají žádný ustálený domov. Další důvod je ten, že na většině místních českých univerzit nepřijímají tu mezinárodní maturitu, kterou já jsem si zkompletovala minulý rok, přijímají tam pouze českou maturitu a mám to tedy už vyzkoušené z minulého roku, že jsem se hlásila s mezinárodní maturitou a nevzali mě, takže to byla vlastně další volba pro Březovou, že se dá studovat dálkově a taky bych si udělala českou maturitu a měla lepší šanci se dostat do českých univerzit, chtěla bych na Univerzitu Karlovu, protože žiju v Praze a je to pro mě nejideálnější, zrovna tam mají na Filozofické fakultě obor Informační studia a knihovnictví.

Hlásila jsem se tam ještě na Mezinárodní kulturu a tlumočnictví, překladatelství konkrétně s angličtinou, protože jsem chtěla angličtinu využít. Nejraději bych studovala tvůrčí psaní na jedné skvělé univerzitě ve Walesu.

Která škola vás více bavila?

V Jeruzalémě, protože se tam chodilo denně, tak jsem zažívala školu aktivně. S učením online jenom přes počítač nebylo to tak aktivní, nebyla tak velká interakce. Ve výtvarce v Jeruzalémě jsme měli keramiku a malbu, tam se dalo pracovat živě s těmi materiály, kdežto tady jsme měli poznávačku umění, to není zas až taková zábava.

Máte nějakého oblíbeného učitele?

Přes tu internetovou školu se komunikuje především e-mailem, tam je člověk takový seriózní. Tak paní učitelka Tálská, která mně vedla maturitní práci, takže té si moc vážím, vlastně veškerého času, který mi věnovala, všechny angličtinářky, které jsem měla, byly super, paní učitelka Hana Staňová, ta se mnou měla hodně práce, hlavně když jsem byla v zahraničí. Na ni jsem se obracela s veškerými otázkami ohledně termínů zkoušek.

Co byste vzkázala svému mladšímu já?

Užij si dětství, uč se pořádně, všechno bude jednou lepší, když budeš dělat to, co tě baví

Čím jste chtěla být jako malá?

Princeznou, potom jsem si zamilovala čtení, tak spisovatelkou.

Pokuste popsat sama sebe jednou větou.

Když jsem jela sem k vám, tak jsem jedné známé posílala fotku, což se mi zdálo vhodné v tom momentě, ke které jsem napsala: předmaturitní oslavou v podání zoufalkyně na cestách. Tak to bylo konkrétně k této situaci, k maturitě. Ale jinak: Sečtělá, snad budoucí knihovnice, která je stále vystresovaná a která je ráda, že za chvíli budou prázdniny.

Vendula Vaculová a Pavlína Čaňová